

Lovforslag nr. L 55 Fremsat den 7. november 1984 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Deling af arbejdsdirektoratet m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983, som ændret ved lov nr. 118 af 28. marts 1984 og lov nr. 238 af 23. maj 1984, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, udgår »jfr. lov om erhvervsvejledning«.

2. I § 4, stk. 1, ændres »14« til »12«.

3. I § 4, stk. 2, udgår »udpeger 1 medlem, de i § 96 nævnte tillidsmænd for arbejdsløsheds-kasserne udpeger 2 medlemmer«.

4. I § 4, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »arbejdsdirektoratet«: »1 repræsentant for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen«.

5. I § 4, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Finder udpegningen eller beskikkelsen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.«

6. § 10 affattes således:

»§ 10. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for samarbejde mellem arbejdsformidlingskontorerne og de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, herunder om arbejdsløsheds-kassernes forpligtelse til at yde kontorerne bistand ved arbejdsformidling.«

7. I § 24, stk. 1, indsættes efter »forhandling med«: »direktøren for arbejdsløshedsforsikringen og«.

8. I § 24 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætte regler om den virksomhed, der er nævnt i stk. 1 og 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. I § 25, stk. 1, indsættes efter »tilladel-sen«: »eller regler for virksomheden«.

10. § 26, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Arbejdsdirektøren eller den, arbejdsdirektøren bemyndiger dertil, har uden retskendelse adgang til de virksomheder, der er nævnt i stk. 1, for at undersøge, om reglerne for virksomheden overholdes, og kan for-dre oplysninger om virksomheden, herunder virksomhedens regnskaber.

Stk. 3. Legitimation skal forevises på for-langende.«

11. I § 33, § 48, 1. pkt., og § 85, stk. 4, ændres »arbejdsdirektoratet« til: »direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen«.

12. I § 34, stk. 1, § 38, nr. 2, § 41, stk. 5 og 7, § 51, stk. 4, 2. og sidste pkt., § 56, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 4, § 62, stk. 3, § 63, stk.

5, § 68, stk. 5, § 73, stk. 4, § 75 c, stk. 1, sidste pkt., § 75 g, § 75 h, stk. 4, § 76, stk. 6, § 78, stk. 6, § 87, stk. 4, § 90, § 91, stk. 3, og § 94 ændres »arbejdsdirektøren« og »landsarbejdsnævnet« til henholdsvis: » direktøren for arbejdsløshedsforsikringen« og »rådet for arbejdsløshedsforsikringen«.

13. I § 35, stk. 1, § 40, 1. pkt., § 41, stk. 6, § 44, stk. 1 og 2, § 49, § 51, stk. 1, sidste pkt., § 52, stk. 2, § 58, stk. 2, § 68, stk. 6, § 69, § 75 b, stk. 3, § 75 c, stk. 4, 1. pkt., § 75 d, stk. 1, sidste pkt., § 75 e, stk. 1, sidste pkt., § 75 f, stk. 2, sidste pkt., § 78, stk. 4, § 81, stk. 1, § 86, stk. 3, § 87, stk. 1, § 89, stk. 1 og 2, § 91, stk. 2, 4 og 5, § 95, stk. 1, sidste pkt., og § 96, stk. 1, 1. pkt., ændres »arbejdsdirektøren« til: »direktøren for arbejdsløshedsforsikringen«.

14. I § 57, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Nærmere regler om de dagpengemæssige konsekvenser af manglende fremmøde fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen.«

15. I § 61, stk. 3, sidste pkt., udgår »arbejdsdirektøren«.

16. I § 64, stk. 1, 1. pkt., ændres »i henhold til lov om folkepension, lov om invalidepension m.v. eller lov om pension og hjælp til enker m.fl.« til: »efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk social lovgivning«.

17. I § 75 b, stk. 5, 1. pkt., ændres »folkepension, lov om invalidepension m.v. eller lov om pension til enker m.fl.« til: »social pension eller tilsvarende udenlandsk social lovgivning«.

18. § 79, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Til en kasse, som ikke råder over tilstrækkelige midler til løbende at afholde udgifterne til dagpenge m.v., kan der ydes forskudsbetaling eller a conto-refusion. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter nærmere regler herom.«

19. I § 84, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører.«

20. I § 87, stk. 3, 1. pkt., udgår »arbejdsdirektøren« og efter »tilladelse« indsættes: »fra direktøren for arbejdsløshedsforsikringen«.

21. § 88 affattes således:

»§ 88. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fører bistået af arbejdsformidlingskontrollerne tilsyn med de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, er kasserne behjælpelig med oplysninger og vejledning og yder bistand ved oprettelse af nye kasser.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilsynet efter stk. 1.

Stk. 3. Til gennemførelsen af tilsynet, herunder til fremskaffelse af oplysninger med statistisk formål, kan direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætte, på hvilken måde og inden for hvilke frister de til tilsynet nødvendige oplysninger skal gives.

Stk. 4. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, arbejdsdirektøren og personalet i direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, i arbejdsdirektoratet samt ved arbejdsformidlingskontrollerne må ikke være ansat i eller have ledende eller lønnet hverv i en anerkendt arbejdsløsheds-kasse.

Stk. 5. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen afgiver hvert år beretning til arbejdsministeren om arbejdsløsheds-kassernes virksomhed. Beretningen offentliggøres på den måde, som ministeren foreskriver.«

22. § 92 affattes således:

»§ 92. Rådet for arbejdsløshedsforsikringen er rådgivende for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen i almindelige spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen og om efterløn.

Stk. 2. Rådet for arbejdsløshedsforsikringen består af en formand og 8 andre medlemmer.

Stk. 3. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udpeger hver 2 medlemmer, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation udpeger hver 1 medlem, medens FR (Fællesre-

præsentationen) Hovedorganisationen for Arbejdsleder- og Tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark og Teknisk Landsforbund i fællesskab udpeger 1 medlem.

Stk. 4. Der tilforordnes rådet for arbejdsløshedsforsikringen 2 repræsentanter for de tillidsmænd for arbejdsløhedskasserne, der er nævnt i § 96, 1 repræsentant for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen og 1 repræsentant for arbejdsdirektoratet. Rådet for arbejdsløshedsforsikringen kan til deltagelse i drøftelserne tilkalde særlige sagkyndige, såfremt disses tilstedeværelse skønnes af betydning for rådets forhandlinger vedrørende enkeltsager.

Stk. 5. Arbejdsministeren udpeger rådets formand og en suppleant for denne efter forhandling med de medlemmer, der er udpeget i henhold til stk. 3.

Stk. 6. Medlemmerne, herunder formanden og dennes suppleant, udpeges for en periode af 4 år, ligesom de tilforordnede repræsentanter udpeges for en periode af 4 år. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 7. Arbejdsministeren kan udfærdige nærmere bestemmelser for rådets virksomhed.«

23. § 96, stk. 3 og 4, affattes således:

»*Stk. 3.* Af og blandt tillidsmændene udpeges 2 til at være tilforordnede rådet for arbejdsløshedsforsikringen. Samtidig udpeges der på samme måde 2 suppleanter.

Stk. 4. Ingen kan være tilforordnet rådet for arbejdsløshedsforsikringen eller suppleant uden samtidig at være tillidsmand i en anerkendt arbejdsløhedskasse.«

24. § 98 og § 99 affattes således:

»§ 98. Klage over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter §§ 13–19 kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for arbejdsdirektøren inden 4 uger, efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Klage over en kasses afgørelse om medlemsret, overflytning, medlemsbidrag, dagpengeret, ret til efterløn og tilbagebetaling af dagpenge eller efterløn kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse

om afgørelsen. Nærmere regler udarbejdes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen. Reglerne optages endvidere i standardvedtægten, jfr. § 34.

Stk. 3. Klager over et arbejdsformidlingskontors afgørelser ved administrationen af § 97 a kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for arbejdsdirektøren inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen er berettiget til for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen at forelægge spørgsmål om en persons ret til medlemskab og om et medlems ret til dagpenge efter §§ 61–64.

Stk. 5. Arbejdsdirektøren og direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan se bort fra overskridelse af klagefristen i stk. 1–3, når der er særlig grund hertil.

§ 99. Afgørelser, som er truffet af arbejdsdirektøren eller direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om de spørgsmål, som er nævnt i § 16, stk. 3, § 86, stk. 2, 1. pkt., og § 98, stk. 1–2, kan af vedkommende indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. § 100, inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Alle øvrige afgørelser, der træffes af arbejdsdirektøren eller direktøren for arbejdsløshedsforsikringen i henhold til denne lov, kan af vedkommende indbringes for arbejdsministeren inden 4 uger, efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jfr. dog § 22, stk. 2.

Stk. 3. Ankenævnet og arbejdsministeren kan se bort fra overskridelse af klagefristen i henholdsvis stk. 1 og stk. 2, når der er særlig grund hertil.«

25. § 100, stk. 3, affattes således:

»Ankenævnets medlemmer og stedfortrædere for disse udpeges for 6 år. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Et medlem af ankenævnet må ikke tillige være medlem af eller tilforordnet landsarbejdsnævnet eller rådet for arbejdsløshedsforsikringen.«

§ 2

Arbejdsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, § 1, nr. 18, træder dog i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og § 1, nr. 19, den 1. januar 1985.

Stk. 2. Indtil § 1, nr. 1-17 og 20-25, træder i kraft, har arbejdsdirektøren den bemyndigelse, der i § 1, nr. 18, er tillagt direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983. Loven er senere ændret ved lov nr. 118 af 28. marts 1984 (Folketingstidende 1983-84, FF. sp. 2012, 2912 og 3014) og ved lov nr. 238 af 23. maj 1984 (Folketingstidende FF. sp. 5207, 6345 og 6692).

Lovforslaget er et led i den endelige organisatoriske deling af det nuværende arbejdsdirektorat i to selvstændige direktorater.

Ved aktstykke nr. 219, der er tiltrådt af folketingets finansudvalg den 4. april 1984, blev oprettet en med den hidtidige arbejdsdirektørstilling sideordnet stilling som direktør for arbejdsløshedsforsikringen som et første led i en deling af det nuværende arbejdsdirektorat.

Siden direktøren for arbejdsløshedsforsikringen er tiltrådt i maj måned 1984, har denne direktør ledet de opgaver og funktioner vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, som varetages af arbejdsdirektoratets forsikringsafdeling, medens arbejdsdirektøren er fortsat som leder af arbejdsdirektoratets afdeling af arbejdsmarkedsspørgsmål, som arbejdsformidling m.v. hører under.

Hovedsigtet med dette lovforslag er således også formelt i arbejdsløshedsloven at tillægge direktøren for arbejdsløshedsforsikringen de beføjelser, som efter den gældende arbejdsløshedslov er tillagt arbejdsdirektøren, men faktisk udøves af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Lovforslaget indeholder, udover enkelte tekniske ændringer i § 1, nr. 1, 8, 9, 16 og 17, følgende elementer:

1. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen tillægges kompetencen til at føre tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløshedskassers administration, dog ikke deres arbejdsanvisning, og regnskaber

samt til at behandle klagesager over en kasses afgørelse om medlemsret, dagpengeret m.v.

Arbejdsdirektøren bevarer kompetencen til, dog efter forhandling med direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, at give tilladelse til, at arbejdsløshedskasserne anviser deres medlemmer arbejde, og til at behandle klager over et arbejdsformidlingskontors afgørelse om mobilitetsfremmende ydelser og administrationen af arbejdsløshedslovens § 97 a.

Arbejdsformidlingskonterne skal bistå direktøren for arbejdsløshedsforsikringen med at føre tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløshedskasser. Derfor fastsætter denne direktør indholdet af tilsynsarbejdet, medens arbejdsdirektøren er øverste myndighed for arbejdsformidlingens øvrige arbejde og ansvarlig for hele arbejdsformidlingens personale.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, 13, 21 og 24.

2. Arbejdsdirektørens bemyndigelser til at udstede nærmere regler i henhold til arbejdsløshedslovens afsnit I. Arbejdsformidling og afsnit II. Anden arbejdsanvisning bibeholdes som hovedregel hos arbejdsdirektøren alene efter forhandling med landsarbejdsnævnet, medens bemyndigelserne i afsnit III. Arbejdsløshedsforsikring som udgangspunkt tillægges direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. nedenfor under 3 og lovforslagets § 1, nr. 22, om arbejdsløshedslovens § 92.

Der findes dog områder, hvor arbejdsformidlings- og arbejdsløshedsforsikringsreglerne er så tæt forbundne, at den ene direktør forud for udstedelse af regler skal forhandle med foruden det rådgivende organ på området den anden direktør, der forhandler med det rådgivende organ på sit område, hvis det skønnes nødvendigt. Denne høringspligt er indført administrativt på de umiddelbart relevante områder, da direktøren for arbejdsløshedsforsikringen tiltrådte, og forventes videreført efter lovforslagets gennemførelse i det nødven-

dige omfang. Det bemærkes, at arbejdsdirektøren forud for udfærdigelsen af almindelige bestemmelser for arbejdsformidlingens virksomhed skal forhandle disse med landsarbejdsnævnet, jfr. arbejdsløshedslovens § 3, stk. 1, og at rådet for arbejdsløshedsforsikringen bliver rådgivende for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen i almindelige spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen og om efterløn, jfr. lovforslagets § 1, nr. 22, om lovens § 92. Til eksempel kan nævnes, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om feriedagpenge foreslås tillagt direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen er således forpligtet til tillige at forhandle med arbejdsdirektøren, ligesom det forudsættes, at arbejdsdirektøren forhandler med landsarbejdsnævnet, inden vedkommende afgiver sin udtalelse til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, hvis det skønnes nødvendigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, 13 og 14.

3. Det foreslås som følge af delingen af arbejdsdirektoratet, at de funktioner, som landsarbejdsnævnet efter den gældende arbejdsløshedslov har i relation til arbejdsløshedsforsikringen, tillægges et nyoprettet organ, rådet for arbejdsløshedsforsikringen.

Baggrunden herfor er, at landsarbejdsnævnets faktiske funktion i relation til størstedelen af sagerne om arbejdsløshedsforsikringen er blevet udøvet af et af landsarbejdsnævnet nedsat underudvalg, arbejdsudvalget vedrørende arbejdsløshedsforsikringen.

Rådet for arbejdsløshedsforsikringen foreslås sammensat med 3 repræsentanter fra arbejdsgiver- og 4 repræsentanter fra lønmodtagerside og 1 repræsentant for arbejdslederne. Endvidere foreslås 1 repræsentant for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, 1 repræsentant for arbejdsdirektoratet og 2 repræsentanter for arbejdsløsheds-kasserne tilforordnet rådet. Rådets formand og dennes suppleant foreslås udpeget af arbejdsministeren efter forhandling med medlemmerne.

Da landsarbejdsnævnet herefter ikke vil have funktioner i forhold til arbejdsløshedsforsikringen, foreslås det, at de to medlemmer for arbejdsløsheds-kasserne trækkes ud af nævnet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 22 og 23.

4. Ved ændringen af § 79, stk. 2, skabes der overensstemmelse mellem lovteksten og den måde,

hvorpå statens udbetalinger til arbejdsløsheds-kasserne faktisk foregår.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18.

5. Efter henstilling fra Arbejdsmarkedets Til-lægspension foreslås der endelig en mindre ændring i lovens § 84, stk. 2, om fradrag i arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen. Forslaget tilsigter alene at opretholde gældende praksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19, og i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Finansielle konsekvenser

Selve delingen af arbejdsdirektoratet medfører, at der for hvert af de to selvstændige direktorater oprettes en konto på finansloven ved et ændringsforslag til finansloven for 1985. Det to konti overstiger dog ikke den tidligere fælleskonto på finansloven.

Forslaget om ændring af bestemmelsen om fradrag i arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen skønnes dels at ville forhindre, at statens andel af administrationsomkostningerne ved fællesopkrævningen stiger med knap 3 mill. kr., dels at ville give et merprovenu fra arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikringen på ca. 15-18 mill. kr. om året.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov nr. 117 af 3. maj 1961 om erhvervsvejledning blev ophævet med virkning fra 1. september 1981. Forslaget er en konsekvens heraf og medfører ikke ændringer i arbejdsformidlingens uddannelse- og erhvervsvejledning.

Til nr. 2, 3, 4 og 5

Ved lovforslagets § 1, nr. 22, oprettes rådet for arbejdsløshedsforsikringen, der skal være rådgivende for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen i almindelige spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen og om efterløn. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen skal endvidere forhandle med rådet i forbindelse med regeludstedelse efter arbejdsløshedslovens enkelte bestemmelser. Rådet for arbejdsløshedsforsikringen får således de funktioner, som landsarbejdsnævnet har haft i forhold til arbejdsløshedsforsikringen.

Da landsarbejdsnævnet herefter ikke vil have funktioner i forhold til arbejdsløshedsforsikringen,

foreslås det, at der ikke længere skal være de 2 medlemmer for de i § 96 nævnte tillidsmænd for arbejdsløsheds-kasserne i landsarbejdsnævnet.

For at sikre koordineringen mellem arbejdsformidlingen og arbejdsløshedsforsikringen foreslås det, at 1 repræsentant for arbejdsdirektoratet og 1 repræsentant for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen tilforordnes både landsarbejdsnævnet og rådet for arbejdsløshedsforsikringen.

Desuden indarbejdes den hidtidige praksis om udpegning eller beskikkelse af medlemmer m.v. i løbet af en funktionsperiode i loven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Til nr. 6

Efter den gældende § 10 i arbejdsløshedsloven har arbejdsdirektøren bemyndigelsen til efter forhandling med landsarbejdsnævnet at fastsætte nærmere regler om samarbejde mellem arbejdsformidlingskontorerne og de anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Da arbejdsdirektøren ikke efter deling af arbejdsdirektoratet vil være overordnet myndighed i forhold til både arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsløsheds-kasserne, foreslås det, at bemyndigelsen tillægges arbejdsministeren.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

For at sikre en koordinering mellem udstedelse af tilladelse til en arbejdsløshedskasse til parallel-anvisning og eventuelle andre tiltag over for arbejdsløsheds-kassen foreslås det, at arbejdsdirektøren hører direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, inden tilladelse udstedes.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 1.

Til nr. 8, 9 og 10

Ved ændringen skabes der udtrykkelig hjemmel for arbejdsdirektøren til at fastsætte nærmere regler for privat arbejdsanvisning og udlejning af arbejdskraft (vikarbureauvirksomhed) samt til at indhente oplysninger om virksomheden som led i arbejdsdirektørens tilsynsvirksomhed. Regelfastsættelsen skal ske efter forhandling med landsarbejdsnævnet. Kompetenceforholdene bliver herefter de samme, som gælder for regelfastsættelse indenfor den offentlige arbejdsformidling.

Til nr. 11, 12, 13 og 20

Forslagene er udelukkende en konsekvens af, at de beføjelser, som efter den gældende arbejdsløshedslov er tillagt arbejdsdirektøren og som ved delingen af arbejdsdirektørens beføjelser, da direktøren for arbejdsløshedsforsikringen tiltrådte i maj måned 1984, er tillagt den ene direktør, også i loven formelt tillægges denne direktør.

Desuden foreslås det, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen skal forhandle med rådet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. lovforslagets § 1, nr. 22, om § 92, hvor der efter de gældende bestemmelser skal forhandles med landsarbejdsnævnet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 14

Reglerne om fremmøde regulerer primært den lediges kontakt med arbejdsformidlingen, men har tillige væsentlig betydning i relation til arbejdsløshedsforsikringen.

Det er således en betingelse for dagpengeret, at det ledige arbejdsløsheds-kassemedlem straks ved ledighedens indtræden henvender sig til arbejdsformidlingen for at søge arbejde og i ledighedsperioden opretholder kontakten med arbejdsformidlingen i overensstemmelse med de nærmere fastsatte regler herom.

Derfor opretholdes bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om medlemmets kontakt med arbejdsformidlingen generelt hos arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet samtidig med, at arbejdsdirektøren er administrativt forpligtet til at forhandle med direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Det foreslås, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om de dagpengemæssige konsekvenser af manglende fremmøde fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen.

Denne fordeling af bemyndigelsen til at udstede nærmere regler er i overensstemmelse med den nuværende administrative fordeling mellem arbejdsdirektøren og direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 15

Efter den gældende § 61, stk. 3, hvorefter arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af dagpenge under konflikt, skal ministeren forhandle med arbejdsdirektøren, Dansk Ar-

F.t.l. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

bejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

For at stille ministeren frit i høringsproceduren i forhold til arbejdsdirektøren og direktøren for arbejdsløshedsforsikringen alt efter indholdet af de pågældende regler foreslås det, at den udtrykkelige høringspligt over for arbejdsdirektøren ophæves.

Til nr. 16 og 17

Ændringsforslagene, der er redaktionelle, er en følge af, at reglerne, som tidligere har dækket området for folkepension, invalidepension og enkepension, nu er samlet i lov om social pension.

Forslagene om, at udenlandsk social pension ligestilles med dansk social pension, skal ses som en tydeliggørelse af en praksis, der har været gældende siden efterlønsordningens gennemførelse.

Til nr. 18

I den redegørelse om statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløshedskasserne til dækning af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge m.v., der blev afgivet i henhold til anmodning af 20. september 1983 fra arbejdsministeren, konkluderes, at der i en årrække ikke har været hjemmel i arbejdsløshedsloven til at foretage statens udbetalinger til arbejdsløshedskasserne på den måde, som det hidtil er sket.

Efter den gældende lovtæst er det hovedreglen, at staten yder refusion af de udgifter til dagpenge m.v., som kasserne har afholdt i det foregående regnskabsår, d.v.s. at arbejdsløshedskasserne principielt skulle afholde udgifterne og derefter modtage refusion af udlagte beløb på grundlag af reviderede regnskaber.

Der er dog i loven hjemmel til at yde løbende a conto-refusion til kasser, der ikke råder over tilstrækkelige reserver til at afholde udgifterne for hele regnskabsåret.

Da ingen arbejdsløshedskasser er i besiddelse af sådanne tilstrækkelige reserver, har det været nødvendigt i en lang årrække at udbetale beløb til dækning af de løbende udgifter. Beløbene er ydet som forskud, dvs. før kasserne har udbetalt dagpenge m.v. (dagpenge, feriedagpenge og efterløn) til medlemmerne, og altså ikke som refusion af udgifter kasserne har afholdt.

Det bemærkes, at man ved arbejdsløshedskassernes midler eller reserver til brug for dagpengeudbetaling alene tænker på kontante beløb, indestående på bankkonti eller let omsættelige værdipapirer.

Den 1. oktober 1983 blev den i dag gældende ordning indført. Ordningen er tilrettelagt således, at beløbene udbetales fra Nationalbanken via arbejdsløshedskassernes bankforbindelser og PBC til de enkelte medlemmers konti. Arbejdsdirektøren har fastsat nærmere regler herfor, der blandt andet fastslår, at forskuddene højst må stå 1 dag på forskudskonti, og at beløbene tidligst må hævnes i Nationalbanken 2 dage før beløbene er til disposition for medlemmerne. Der er i dag samtidig fastsat et minimumsrentekrav for forrentningen af forskudsbeløbene til interbankrenten - 1 pct.

I redegørelsen anføres det, at en forskudsordning næppe eller ikke kan tilrettelægges bedre set i forhold til forudsætningen i arbejdsløshedsloven og statens økonomiske interesser.

Ordningen er dog ikke i overensstemmelse med § 79 i arbejdsløshedsloven.

På baggrund af, at hele ordningen med statens udbetalinger til arbejdsløshedskasserne som nedenfor anført vil blive taget op til samlet overvejelse, foreslås det, at den gældende bestemmelse i stk. 1 opretholdes, selvom den som anført ikke for tiden anvendes i praksis, men at bestemmelsen i stk. 2 ændres således, at der skabes overensstemmelse mellem den måde, udbetalingerne foregår på og lovtæsten i arbejdsløshedsloven.

Det betyder, at der skabes lovhjemmel til, at betaling fra staten til arbejdsløshedskasserne kan ske enten ved forskudsudbetaling eller ved a conto-refusion. I sidstnævnte tilfælde refunderer staten de udgifter, som arbejdsløshedskasserne allerede har afholdt til dagpenge m.v., og eventuelle rentebeløb fra refusionsdatoen tilfalder derfor arbejdsløshedskasserne.

Bemyndigelsen i stk. 2, 2. pkt., til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen tænkes anvendt til indledningsvis at fastsætte regler, der svarer til de gældende regler. I de nye regler vil det dog om forrentningen af forskudsbeløbene i stedet blive fastsat, at arbejdsløshedskasserne skal opnå den bedst mulige forrentning, og at forrentningen skal indbetales til statskassen. Arbejdsløshedskasserne skal dog altid indbetale et beløb, der mindst svarer til interbankrenten ÷ 1 pct., uanset om arbejdsløshedskasserne rent faktisk opnår en sådan forrentning af forskudsbeløbene hos deres bankforbindelser.

Der vil ligeledes blive fastsat regler om a conto-refusion.

Efter at den nuværende forskudsordning har været gældende 1 år, har arbejdsministeren bedt arbejdsdirektoratet om at give en redegørelse for, hvordan ordningen fungerer. Hvis ordningen efter

arbejdsministerens skøn viser sig ikke at fungere tilfredsstillende, vil arbejdsministeren overveje, hvorledes statens udbetalinger til arbejdsløsheds-kasserne for fremtiden skal foregå, herunder over-veje at gennemføre andre ordninger, f.eks. en postgiroløsning. Det er derfor ikke sikkert, at den nugældende ordning opretholdes. Det kan i den forbindelse i øvrigt komme på tale at foreslå en ny formulering af § 79 i arbejdsløshedsloven.

Arbejdsministeren forventer at kunne tage stilling hertil senest i begyndelsen af 1985.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.

Til nr. 19

Arbejdsmarkedets Tillægspensions beregning af arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikringen ved hvert kvartals udløb sker på baggrund af de ATP-bidrag, som arbejdsgiveren har indbetalt i en umiddelbart forudgående 3-måneders periode, uanset hvilken beskæftigelsesperiode ATP-bidraget faktisk vedrører. I det således beregnede bidrag for en arbejdsgiver fratrækkes herefter et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en fuldtidsbeskæftiget lønmodtager, jfr. lovens § 84, stk. 2.

Denne ordning, der var en afgørende forudsætning ved den tekniske tilrettelæggelse af fællesopkrævningen af arbejdsgiverbidrag, har hidtil medført, at der ved hver kvartalsopkrævning kun bliver tildelt ét kvartalsfradrag til en arbejdsgiver, uanset om arbejdsgiveren i den forudgående 3-måneders periode måtte have indbetalt ATP-bidrag for to eller flere kvartaler.

Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension har i en sag afsagt en kendelse, der indebærer, at arbejdsgivere, der i et kvartal indbetaler ATP-bidrag samlet for flere kvartaler, skal have tildelt et antal kvartalsfradrag, svarende til det antal kvartaler, ATP-bidragene vedrører.

Da dette vil komplicere administrationen af fællesopkrævningen, foreslås der efter henstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension en mindre ændring i lovens § 84, stk. 2, der alene tilsigter at bringe ordningen i overensstemmelse med det ovenfor beskrevne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Til nr. 21

I lovforslagets § 1, nr. 21, om arbejdsløshedslovens § 88, stk. 1, foreslås det, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bistået af arbejdsfor-

midlingskontorerne skal føre tilsyn med de anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Arbejdsdirektøren fører dog tilsyn med arbejdsløsheds-kassernes arbejdsanvisning, da denne formidling er et led i den offentlige arbejdsformidling. Forslagene er udelukkende en konsekvens af, at de beføjelser til at føre tilsyn med arbejdsløsheds-kassernes virksomhed, der efter den gældende arbejdsløshedslov er tillagt arbejdsdirektøren, og som efter at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen er tiltrådt er tillagt denne direktør, også formelt i loven skal tillægges direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Om arbejdsløshedslovens § 88, stk. 3, foreslås det som konsekvens heraf, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen tillægges bemyndigelsen til at fastsætte, på hvilken måde og inden for hvilke frister de nødvendige oplysninger til tilsynet skal afgives.

Om arbejdsløshedslovens § 88, stk. 4, foreslås det som konsekvens af deling af arbejdsdirektoratet i to selvstændige direktorater, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen og personalet i direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen ikke må være ansat i eller have ledende eller lønnet hverv i en anerkendt arbejdsløsheds-kasse på samme måde som arbejdsdirektøren og personalet i arbejdsdirektoratet samt ved arbejdsformidlingskontorerne.

Endelig foreslås det som følge af delingen af arbejdsdirektoratet, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen hvert år afgiver beretning om arbejdsløsheds-kassernes virksomhed til arbejdsministeren, jfr. § 88, stk. 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 1.

Til nr. 22 og 23

Rådet for arbejdsløshedsforsikringen foreslås sammensat på følgende måde:

Dansk Arbejdsgiverforening udpeger 2 medlemmer og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger 1 medlem, medens Landsorganisationen i Danmark udpeger 2 medlemmer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation udpeger hver 1 medlem og FR (Fællesrepræsentationen) Hovedorganisationen for Arbejdsledere og Tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark og Teknisk Landsforbund i fællesskab udpeger 1 medlem.

Det foreslås, at arbejdsministeren efter forhandling med disse medlemmer udpeger rådets formand og en suppleant for denne.

Det foreslås endvidere, at rådet for arbejdsløshedsforsikringen tilforordnes 1 repræsentant for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, 1 repræsentant for arbejdsdirektoratet og 2 repræsentanter for arbejdsløsheds-kasserne. Disse to sidstnævnte repræsentanter foreslås udpeget på det årsmøde, som direktøren for arbejdsløshedsforsikringen afholder årligt for tillidsmænd for arbejdsløsheds-kasserne, jfr. arbejdsløshedslovens § 96. Rådet for arbejdsløshedsforsikringen foreslås givet en funktionsperiode på 4 år ad gangen.

Den formelle fremgangsmåde ved udpegningen af medlemmer og formand samt suppleant for denne i forslaget følger fremgangsmåden ved landsarbejdsnævnet. De tilforordnede repræsentanter for arbejdsløsheds-kasserne foreslås udpeget på samme måde som de medlemmer, der efter den gældende arbejdsløshedslov repræsenterer arbejdsløsheds-kasserne i landsarbejdsnævnet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Til nr. 24 og 25

Efter den hidtidige praksis i arbejdsdirektoratet har direktoratets afdeling for arbejdsmarkeds-spørgsmål truffet afgørelse i klagesager over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter arbejdsløshedslovens §§ 13-19 (mobilitetsfremmende ydelser) og ved administrationen af § 97 a (særlige foranstaltninger til beskæftigelse af arbejdsløse). Direktoratets forsikringsafdeling har derimod truffet afgørelse i klagesager over en arbejdsløsheds-kasses afgørelse om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret, ret til efterløn og tilbagebetaling af dagpenge og efterløn samt i spørgsmål om en persons ret til medlemskab og om et medlems ret til dagpenge efter §§ 61-64, som en kommunalbestyrelse har forelagt.

Denne fordeling af klagesagerne er opretholdt efter at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen er tiltrådt i maj måned 1984.

Det foreslås, at arbejdsløshedslovens §§ 98-99, hvorefter arbejdsdirektøren træffer afgørelse i alle de nævnte sagstyper, ændres i overensstemmelse med den ovennævnte fordeling. Desuden foreslås det som følge heraf, at afgørelser, truffet af enten arbejdsdirektøren eller direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, kan indbringes for enten anke-

nævnet for arbejdsløshedsforsikringen eller arbejdsministeren i overensstemmelse med de gældende regler i § 99, stk. 1 og 2.

Det bestemmes samtidig, at afgørelser i sager om overflytning skal indbringes for ankenævnet.

Desuden tydeliggøres den hidtidige praksis, hvorefter ankefristen på 4 uger regnes fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Ved lov nr. 236 af 12. juni 1975 blev arbejdsløshedslovens § 68, stk. 3, ændret, således at arbejdsformidlingskontorerne ikke længere træffer afgørelse om et arbejdsløsheds-kassemedlems overgang til deltidsforsikring, uden at den dertil hørende ankeadgang til arbejdsdirektøren i § 98, stk. 3, blev ophævet.

Da arbejdsløsheds-kasserne træffer disse afgørelser, som efter den gældende § 98, stk. 2, kan indbringes for arbejdsdirektøren, foreslås § 98, stk. 3, ophævet.

Det foreslås, at den hidtidige praksis, hvorefter udpegning af medlemmer i løbet af en funktionsperiode kun gælder til periodens udløb, tydeliggøres i loven.

Endelig foreslås det som følge af oprettelsen af rådet for arbejdsløshedsforsikringen, at et medlem af ankenævnet ikke tillige må være medlem af eller tilforordnet dette råd.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 1.

§ 2

Det foreslås i stk. 1, at arbejdsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, idet § 1, nr. 18, om forskudsudbetaling til kasserne dog træder i kraft straks, og § 1, nr. 19, om arbejdsgiverbidraget dog træder i kraft 1. januar 1985.

Det tilstræbes, at loven vil træde i kraft 1. januar 1985, men da rådet for arbejdsløshedsforsikringen muligvis ikke vil være udpeget på dette tidspunkt, kan lovens ikrafttrædelse udskydes, til udpegningen har fundet sted.

Overgangsbestemmelsen i stk. 2 er en følge af, at § 1, nr. 18, træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende. På dette tidspunkt er den formelle opdeling af arbejdsdirektoratet i 2 direktorater næppe tilendebragt.